

צורר כותרות לקשקשת שמלפני שברי עיים (למעלה) קיבלתי משבתי ירוי שלמי תל'אביב, שהציע: צילום אוירי של כושים שפלוש לאירופה: צילום של היס השחור במצלמה שבורה: מפולת בית באגדיר, הצעות נוספות הגיעו מ' עמיהוד כרמון, גיבעתיים: היבשת ה' שחורה בעיני גאגארין (מבס מהחלל) עכשיו שקשקשת חדשה לפניכם (למטה) ואני מקוה שתמצאו לה כותרת מתאימה. כינתיים אני מציעה כותרת משלי, שכפי שאני מקוה לא תרפה את ידכם. הצעת לילי גלילי, תל'אביב: משה דיין מסתכל בעין זועמת על אלוף-משנה ישראל בר.

עולמם הבר

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד מן המשתתפים בחיבור החומר המתפרסם בעמוד זה, יזכה בפרס של עשר לירות שיוענק מדי שבוע. הזוכה השבוע הוא: שבתי ירושלמי, תל'אביב.

טעות לעולם צודקת

רב נאשם בריגול (דבר לילדים) א.ע., מושב טרשים בר התפלל במקומו בבית הכנסת. היה פרופסור להיסטוריה צבאית ב' אוניברסיטה (אצבעוני). חפצי בה, קפריסין כמו שנאמר: ההיסטוריה חוזרת על עצמה. היתה לו גישה לכל דיסות המדינה (הארץ שלנו). רותי ורד, תל'אביב מי שבישל את הסודות — הוא יאכל אותם.

חמשירון

היה סגן-אלוף בשם בר את ההיסטוריה של בוג' חיבר חילק לו שבחים מחמאות ופרחים וכסתר, את כולם סירר.

✱

היה סגן-אלוף בשם בר איש הרוץ וכלל לא עיוור שישב לתפארת במרומי הצמרת ומשם אינפורמציה שיגר.

✱

היה סגן-אלוף בשם בר עם כולם היה רע, חבר. ועת למר פרס ליטף את הכרם גם ריגול קצת — כך מסתבר.

מזה צוחקים הישראלים

או שתראה לי תעודת מרגל, או צו תנועה!

חידון השיבוע:

מצא את המשותף?

מצא את הדבר המשותף בין כל המונחים המצורפים ותזכה בקאתדרה פנויה להיסטוריה צבאית, באחת האוני-ברסיטאות הנוודעות בישראל (קו אוטו) בוטים מספר 1 מחבר את האוניברסיטה עם מרכז העיר.

ברזן

חיננאיבר

ברקוביץ'

ברזן

ברכוכבא

עכבר

שאל כיכר

ברברים

דבר השכוע

את התשובות יש לשלוח, לא מאוחר מיום רביעי שעה ארבע בבוקר, למערכת עולם הבר ולציין את המספר 4x.

הכמשות השבוע:

דיין: „לא אני הצעתי לו עבודה אלא מר לבון.“

לבון: „לא אני הצעתי לו משרה אלא מר דיין.“

ראש הממשלה: „לא נפגשתי עי' מו אלא חמש פעמים, לכל היותר.“

הש.ב.: „לא אנחנו אלא המשטרה הוהירה מפניו.“

המשטרה: „מעולם לא הוהרנו מפניו מפני שלא עלה על דעתנו ש' משהו לא בסדר.“

דיינום: חשבתי שהתעלפת.

המלך: אני להתעלף? מדוע?

דיינום: לא מסרו לך את הבשורה המרה?

המלך: אכן, מסרו. סכבונג בכחש!

דיינום: ולא התעלפת?

המלך: אני? אני אף פעם לא מת-עלף!

דיינום: או בשביל מי רצית את המים?

המלך: הרופא התעלף.

דיינום: ממה?

המלך: מהבשורה הרעה שבישרו לי. רופא נאמן הוא.

דיינום: אז מה נעשה עכשיו?

המלך: גשלה את הרופא לבית-חולים.

דיינום: עזוב את הרופא. מה יהיה איתנו?

המלך: שום דבר. נחפש לנו היס-טוריון חדש. (ברגע זה יוצא פרסיס מהאוהל כשהוא מושך אחריו את הרופא חסר-ההכרה. בראותו את המלך ודיינום הוא מניח את הרופא על הארץ ושואל אותם:

פרסיס: (בקול נכאים) ומה יהיה עכשיו?

דיינום: עכשיו נקוה לטוב, נצטרך למצוא היסטוריון חדש (השלושה נות' ניס יד זה לזה ופוצחים בטריוו):

טרינו התקווה החדשה: כל עוד בלבב פנימה נפשנו לנו הומיה ולמאתי מורח קדימה עין להיסטוריון צופיה. עוד לא אבדה תקותנו התקוה של בין-עריבים להיסטוריון נאמן בארצנו שלא יבגוד בירושלים.

ריגולטו

מה לעשות? מה לעשות? שיותר אין גיבויים עוד שיותר כאן גיבויים אין מן היס עד הירדן...

(דיינום מפטיק פיתאום לשיר ואומר:)

דיינום: מצאתי!

לבוניום: מה מצאת?

דיינום: זהו! אין לנו היסטוריון!

לבוניום: בשביל מה לנו היסטוריון!

דיינום: בשביל להכניס אותנו ל-היסטוריה!

(סוף מערכה ראשונה)

מערכת שנייה:

(לפני אהל של מלך הקורדים. פרסיס מופיע בחברת הרופא מקופת-החולים)

פרסיס: כדורים לחיזוק הלב הבאת?

הרופא: הבאתי.

פרסיס: טיפוס הרגעה הבאת?

הרופא: הבאתי.

פרסיס: או בוא ניכנס וגספר לו.

(ניכנסים לאוהל)

(רגע דומיה ואחרי זה פורצות פיתאום צעקות: „הצילו הצילו“ מלך הקורדים יוצא מבוהל מהאוהל)

המלך: מי! מי! מי! (דיינום מופיע עם דלי מים, אך בר' אותו את מלך הקורדים הוא מופתע וה' דלי נופל מידיה. כל המים נשפכים)

דיינום: אתה בסדר?

המלך: כמובן בסדר. מה חשבת?

אופרת השבוע:

אופרה בשתי מערכות מאת ישראל ג'וספה ברדי.

הנפשות: מלך הקורדים

לבוניום — זריר המלחמה

דיינום — שר אלף

פרסיס — הממונה על החצר

רופא קופת חולים

מערכת ראשונה:

(שנת 1954 לפנה"ס. לבוניום יושב על כיסאו. ניכנס דיינום)

דיינום: (בתחינה) אני צריך גיבוי.

לבוניום: מה יש? המשכורת לא מספיקה לך?

דיינום: זה לא בשבילי.

לבוניום: בשביל מי?

דיינום: בשביל מישהו. (לוחש דבר' מה על אוזנו)

לבוניום: אם ככה, אז זה משהו אחר. מצא לו גיבוי.

דיינום: אבל כל הגיבויים כבר תפוי-סיים.

לבוניום: או תמציא משהו.

דיינום: אבל מה?

לבוניום: תן לחשוב. (שוקע בהר' הורים. אחריכ' קם ושר אריה:)

ארית הגיבויים התפויים:

ראש ממשלה כבר יש,

רמטכ"ל לא מתבקש,

באפסנאים אין כל מחסור,

לש.ג. יש כבר תור.

נהגים? די והותר.

אלופים כבר יש יותר

(דיינום מצטרף אליו והם מחשיכים

בדואט)

פסוק השבוע

טוסבראהינרי: אל תירק לבר ששית עמו יין.